

5

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัย ระดับชาติ ครั้งที่ 8 และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 4

“งานวิจัย และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาสังคมให้ยั่งยืน”
“Research and Innovation for the Development of Society toward Sustainability”

ประชุมวิชาการผ่านระบบออนไลน์ วันที่ 26 เมษายน 2563 เวลา 09.00 – 17.45 น.

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

สารบัญ

การนำเสนอผลงานวิจัย

หน้า

กลุ่มสาขาวิชานุษยศาสตร์สังคมศาสตร์

- 24 แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน กรณีศึกษา บริษัท ไทยวาวโก้ จำกัด (มหาชน)
Motivation in the performance of employees Case study of Thai Wacoal Public Company Limited.
ธีรภา วิวัฒนศักดิ์, ชาพล ลีพิพัฒน์พญลรย์ และณิชาภา คุณพระเนตร 248
- 25 ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงาน กรณีศึกษา บริษัท กิโต้ (ประเทศไทย) จำกัด
Knowledge, Attitude and Safe Operation of Employees: A Case Study of Kito (Thailand) Company Limited.
ธีรภา วิวัฒนศักดิ์, ชาพล ลีพิพัฒน์พญลรย์ และทิพย์ลารวัลย์ แก้วนิล 260
- 26 ความพึงพอใจของผู้โดยสารต่อการใช้บริการรถตู้โดยสารปรับอากาศประจำทาง กรณีศึกษา สายตลาดบางปะแก้ว – ท่าน้ำพระสมุทรเจดีย์ (สาย ต.106)
Passengers' satisfaction with the use of air conditioned passenger vans Case Study: Bang Pak Kaew Market Line - Phra Samut Chedi Pier (Route Tor 106).
มานะ วิวัฒนศักดิ์, ธิติเครษฐ์ คิริสังค์ 272
- 27 พฤติกรรมที่มีต่อส่วนผสมทางการตลาดในการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านระบบออนไลน์ ในอำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ
Behavior towards marketing ingredients in making online purchasing decisions In Phra Samut Chedi District Samut Prakarn Provinc.
มานะ วิวัฒนศักดิ์ 283
- 28 พฤติกรรมลูกค้าในการเลือกซื้อสินค้าของร้านสะดวกซื้อเซเว่น อีเลฟเว่น สาขา สามแยกพระสมุทรเจดีย์ ตำบลปากคลองบางปลากรด อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ
Customer behavior in the purchase of products at convenience stores, Seven-Eleven Phra Samut Chedi Intersection Branch Pak Khlong Bang Pla Kot Subdistrict Phra Samut Chedi District Samut Prakarn Province.
มานะ วิวัฒนศักดิ์ 293

**ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงาน กรณีศึกษา
บริษัท กีโต้ (ประเทศไทย) จำกัด**

**Knowledge, Attitude and Safe Operation of Employees: A Case
Study of Kito (Thailand) Company Limited**

ธีราภา วิواتนาค ^{ศกธ'1}, ชวพล ลีพิพัฒน์เพบูลย์² และทิพย์ลาวัลย์ แก้วนิน³

Theerapa Wivatanaak¹, Chaiyaphum Leepipat Paiboon² and Tiplawan Kaewnnin³

¹⁻² สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

¹⁻² Faculty of Business Administration, Bangkok Thonburi University

³ สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

³ Faculty of Business Administration, Bangkok Thonburi University

¹ e-mail: tp_tod1@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย ของพนักงาน กรณีศึกษา บริษัท กีโต้ (ประเทศไทย) จำกัด โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณด้วยการเก็บแบบสอบถามกับพนักงานระดับปฏิบัติการ ของบริษัท กีโต้ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวน 456 คน โดยประกอบด้วยพนักงานที่ปฏิบัติงานในฝ่ายผลิตจำนวน 382 คน ฝ่ายวิศวกรรมและซ่อมบำรุง 40 คน และ ฝ่ายคลังสินค้าและขนส่งจำนวน 34 คน นำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้เคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นด้านความรู้ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่ตอบแบบสอบถามโดยรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 70.8 ความคิดเห็นด้านทัศนคติต้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในการทำงานของพนักงานที่ตอบแบบสอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ความคิดเห็นด้านการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงานที่ตอบแบบสอบถาม โดยรวมมีระดับการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28

คำสำคัญ: ความรู้, ทัศนคติ, การปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย, อาชีวอนามัย และความปลอดภัย ในการทำงาน

Abstract

This research The objective is to study knowledge, attitude and safe work practices of employees in the case of Quito (Thailand) Company Limited by using quantitative research by collecting questionnaires with customer groups which are The operational level of Quito (Thailand) Co., Ltd. is 456 people, consisting of 382

จากประสบการณ์หั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งวัดได้จากการสามารถในการระลึกได้ของมนุษย์ ประชาพेणุ สุวรรณ (2556 : 10) ได้ให้ความหมายของความรู้ หมายถึง พฤติกรรมขั้นต้นซึ่งผู้เรียน เพียงแต่จำได้ โดยการนึกได้หรือการมองเห็นได้ยกน้ำหนักได้ ความรู้ขั้นนี้ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมายข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง และวิธีการแก้ปัญหา

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

อดุลย์ ชาตรคกุล (2543) ได้อ้างถึงแนวคิดของ John C. Mowen และ Michael Minor ซึ่งให้คำนิยามของทัศนคติไว้ว่า “ ทัศนคติเป็นแกนกลางของความรู้สึกความชอบและไม่ชอบของบุคคล กลุ่ม สтанการณ์สิ่งของและความคิดเห็นที่เราของไม่เห็น ” ส่วนในด้านวิชาการได้ให้คำนิยามของทัศนคติว่า “ ทัศนคติ คือ ความโน้มเอียงอันเกิดจากประสบการณ์ที่จะก่อพฤติกรรมในลักษณะที่แสดงความชอบหรือไม่ชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยสมำเสมอ ” สุรังค์ โค้วตระกุล (2544 : 366) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า ทัศนคติ เป็นอัชณาสัย (Disposition) หรือโน้มน้าวต่อพฤติกรรม สนองตอบต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งคน วัตถุสิ่งของหรือความคิด (Ideas) ทัศนคติอาจจะเป็นบางหรือlob ถ้าบุคคลมีทัศนคติบวกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมที่พร้อมจะเผชิญกับสิ่งนั้นถ้ามีทัศนคติลบก็จะหลีกเลี่ยง ทัศนคติเป็นสิ่งเรียนรู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

ความปลอดภัยในการทำงาน มีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Occupational Safety and Health” หมายความรวมถึง “ ความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพทั้งหลาย ” ซึ่งประกอบอาชีพหรือผู้ใช้แรงงานนั้น อาจทำงานในอุตสาหกรรมก่อสร้าง ขนส่ง เหมืองแร่ ป่าไม้ ประมง พานิชยกรรม เกษตรกรรม หรืออาชีพอื่นๆได้

การประสบอันตรายจากการทำงาน มีความหมายครอบคลุมถึง การเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานและ / หรือการเจ็บป่วยหรือโรคจากการทำงาน

โรคจากการทำงาน (Occupational Disease) บางครั้งมีผู้เรียกว่า “ โรคจากการประกอบอาชีพ ” หรือ “ โรคอันเกิดขึ้นเกี่ยวนেื่องกับการทำงาน ” หมายถึง การเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงาน อันมีสาเหตุจากสภาพแวดล้อมการทำงานที่เป็นอันตราย ลักษณะท่าทางการทำงานที่ไม่เหมาะสม เช่น คงงานนานๆ ไข้สายที่เป็นโรคแพ้พิษแมลงกานิส โรคจากสารตะกั่ว โรคผิวหนังจากสารเคมี ทูติงจากเสียงเป็นต้น

อุบัติเหตุ หมายถึง เหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ที่อาจเกิดจากการที่ไม่ได้คาดคิดไว้ล่วงหน้า หรือไม่ทราบล่วงหน้า หรือขาดการควบคุม แต่เมื่อเกิดขึ้นแล้วมีผลให้เกิดการบาดเจ็บ หรือความเจ็บป่วยจากการทำงานหรือการเสียชีวิต หรือความสูญเสียต่อทรัพย์สินหรือความเสียหายต่อสภาพแวดล้อมในการทำงานหรือต่อสาธารณะฯ

สาเหตุของอุบัติเหตุ Heinrich H.W. (วิถุรย์ สิมโชคดี และวีระพงษ์ เนลิมจิระรัตน์, 2550: 20 – 21) เป็นผู้ทำการศึกษาวิจัยถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุอย่างจริงจังใน ค.ศ. 1920 ซึ่งสาเหตุของอุบัติเหตุที่สำคัญมี 3 ประการ คือ สาเหตุที่เกิดจากคน มีจำนวนสูงสุดคือ 88 % ของการเกิดอุบัติเหตุ ทุกครั้งสาเหตุที่เกิดจากความผิดพลาดของเครื่องจักร มีจำนวนเพียง 10 % ของการเกิด

อุบัติเหตุทุกราย และสาเหตุที่เกิดจากดวงชะตาเมื่อจำนวนเพียง 2 % เป็นสาเหตุที่เกิดขึ้นนอกเหนือการควบคุม จนกระทั่งใน ค.ศ. 1931 ซึ่งเป็นการปฏิริวัติแนวความคิดเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ โดยสรุปสาเหตุสำคัญของการเกิดอุบัติเหตุออกเป็น 2 ประการคือ

1. การกระทำที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Acts) เป็นสาเหตุใหญ่ที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุคิดเป็นจำนวน 85 % ของการเกิดอุบัติเหตุทั้งหมด
2. สภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Condition) เป็นสาเหตุรอง คิดเป็นจำนวน 15 % เท่านั้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงานใน บริษัท กีโต้ (ประเทศไทย) จำกัด
2. ทราบถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ในการศึกษารั้งนี้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมงานด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงานของ บริษัท กีโต้ (ประเทศไทย) จำกัด ต่อไป

ระเบียบวิธีการวิจัย

รูปแบบการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้จัดสร้างขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานระดับปฏิบัติการของ บริษัท กีตี้ (ประเทศไทย) จำกัด จำนวน 456 คน โดยประกอบด้วยพนักงานที่ปฏิบัติงานในฝ่ายผลิตจำนวน 382 คน ฝ่ายวิศวกรรมและข่างซ่อมบำรุง 40 คน และ ฝ่ายคลังสินค้าและขนส่งจำนวน 34 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) การสร้างแบบสอบถามมี ส่วนประกอบด้วยกัน 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ฝ่ายงานที่พนักงานสังกัดอยู่ ประสบการณ์การทำงานกับบริษัท กีตี้ (ประเทศไทย) จำกัด การเคย หรือไม่เคยได้รับการฝึกอบรมในเรื่องเกี่ยวกับ “อาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน” และ ประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยเนื่องมาจากการทำงานหรือไม่

ส่วนที่ 2 ความรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัย ได้สร้างขึ้น จากการทบทวนวรรณกรรม มีคำถามทั้งหมด 15 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบ เลือกตอบ แบบถูกผิด (True – False) คือ ใช่ หรือ ไม่ใช่

ส่วนที่ 3 ทัศนคติด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น จากการทบทวนวรรณกรรม มีคำถามทั้งหมด 15 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตรา ส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แนใจ ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 4 การปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงาน เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจาก การทบทวนวรรณกรรม มีคำถามทั้งหมด 25 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณ ค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ ปฏิบัติทุกครั้ง ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง และ ไม่เคยปฏิบัติเลย

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการ ทำงาน เป็นคำถามที่ให้พนักงานได้แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการ สร้างเสริมงาน อาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงาน ของบริษัท

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดจะถูกนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ โปรแกรมสถิติทางคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ฝ่ายงาน ประสบการณ์ การทำงาน การฝึกอบรม และประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน ใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้ตารางแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย จำแนกตาม เพศ การฝึกอบรม และประสบการณ์ในการเกิดอุบัติเหตุ ใช้การทดสอบค่า t – test โดย

กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย จำแนกตาม อายุ การศึกษา ผู้รายงาน ประสบการณ์ทำงานกับบริษัท ใช้การทดสอบ F – test หรือ One – way ANOVA โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การวิเคราะห์ความรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การประเมินความรู้มีเกณฑ์ในการตอบคำถาม คือ ใช่ และ ไม่ใช่

ผลการวิจัย

คุณลักษณะส่วนบุคคล

พนักงานที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 75.9 มีอายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมา มีอายุ 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.7 มีระดับการศึกษาระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 51.0 สังกัดฝ่ายผลิตคิดเป็นร้อยละ 83.4 มีประสบการณ์การทำงานกับบริษัท 1 – 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.1 เคยฝึกอบรมด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 84.1 และพนักงานส่วนใหญ่ ไม่เคยประสบอุบัติเหตุหรือ เจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานในบริษัท คิดเป็นร้อยละ 51.7

ความรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน

ระดับความรู้ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่ตอบแบบสอบถามโดยรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 70.8

คำถามที่พนักงานตอบถูกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 98.6 คือ คำถามข้อที่ 6 ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่จะได้รับสารเคมีเข้าสู่ร่างกายมากที่สุดโดยทางการหายใจ รองลงมา คือ ทางผิวนังและทางปาก

คำถามที่พนักงานตอบถูกน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.9 คือ คำถามข้อที่ 10 การป้องกันการเกิดเพลิงไฟมีกี่คือการควบคุมของค์ประกอบ 3 อย่าง ได้แก่ 1. เชื้อเพลิง 2. อากาศ (ออกซิเจน) 3. ปฏิกิริยาลูกโซ่ทางเคมี

ทัศนคติด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน

ระดับทัศนคติด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่ตอบแบบสอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04

คำถามรายข้อที่พนักงานตอบและแสดงถึงระดับทัศนคติระดับปานกลาง คือ ข้อคำถามที่ 6 ท่านคิดว่าความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทนั้นท่านไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามทุกข้อโดยเฉพาะ ข้อที่ท่านเห็นว่าไม่จำเป็น และข้อคำถามที่ 2 ท่านคิดว่าการปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของบริษัททำให้รู้สึกอึดอัดและทำงานได้ล่าช้า โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 และค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 ตามลำดับ

คำถามรายข้อที่พนักงานตอบและแสดงถึงระดับทัศนคติระดับต่ำ คือ ข้อคำถามที่ 3 ท่านคิดว่าการมีมาตรการลงโทษพนักงานที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทสามารถช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุได้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.94

การปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงาน

ระดับการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงานที่ตอบแบบสอบถาม โดยรวมมีระดับการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28

คำามรายข้อที่พนักงานตอบและแสดงถึงระดับการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยในระดับปานกลาง คือ ข้อ 12 เมื่อท่านพบว่าเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ชำรุด ท่านจะแก้ไขทันที แม้จะไม่มีช่หน้าที่ของท่าน มีระดับปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77

อภิปรายผล

จากการศึกษาความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงาน กรณีศึกษาบริษัท กีโต้ (ประเทศไทย) จำกัด สามารถนำผลการศึกษามาอภิปรายตามทฤษฎีได้ ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติต้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน

ในการศึกษาระดับนี้ พบว่า ระดับทัศนคติต้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด โดยรวมอยู่ในระดับมีทัศนคติที่ดี ซึ่งพนักงานผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติต้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับมีทัศนคติ ที่ดีจำนวน 196 คน และมีทัศนคติเด็ก จำนวน 80 คน มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีทัศนคติต้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานในระดับปานกลาง จำนวน 14 คน

เมื่อพิจารณารายละเอียด ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ในแต่ละข้อ พบว่า ระดับทัศนคติต้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานอยู่ในระดับมาก ระดับดี ระดับปานกลางและระดับต่ำ ตามลำดับ โดยข้อที่มีระดับทัศนคติปานกลางคือ ข้อคำถามที่ 6 ท่านคิดว่ากฎความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทนั้นท่านไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามทุกข้อ โดยเฉพาะข้อที่ท่านเห็นว่าไม่จำเป็น และข้อคำถามที่ 2 ท่านคิดว่าการปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในการทำงานของบริษัททำให้รู้สึกอึดอัดและทำงานได้ล่าช้า โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 และ 3.31 ตามลำดับสำหรับข้อที่มีระดับทัศนคติต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.94 คือ ข้อคำถามที่ 3 ท่านคิดว่าการมีมาตรการลงโทษพนักงานที่ไม่ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในการทำงานของบริษัท สามารถช่วยลดการอุบัติเหตุได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มธุริน เตียรประภาภุ (2556) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานหน่วยงานผลิต โอลิเอนพินส์ 1 บริษัท พีที โกลบล คอมคอล จำกัด (มหาชน) สาขาที่ 2 โรงงาน โอลิเอนพินส์ ไอ – หนึ่ง ที่พบว่า พนักงานมีทัศนคติต่อกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมความปลอดภัยโดยรวมในระดับดี

ปัจจัยส่วนบุคคลกับการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงาน

ในการศึกษาระดับนี้ พบว่า ระดับการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงาน ของพนักงานที่ตอบแบบสอบถามมีระดับปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งพนักงานผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการปฏิบัติการทำงานอย่างปลอดภัย อยู่ในระดับมาก จำนวน 176 คน รองลงมา คือ พนักงานที่มีระดับปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยอยู่ในระดับดี จำนวน 106 คน และพนักงานที่มีระดับปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยในระดับปานกลาง จำนวน 8 คน สอดคล้องกับงานวิจัย

ของ พิชญาณี ชาตรีจันทร์สกุล (2552) ศึกษาเรื่อง ทัศนคติเรื่องระบบความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัทบางกอกแล็บ แอนด์ คอสมेटิก จำกัด พบร่วม ด้านพฤษติกรรมต่อระบบความปลอดภัยในการทำงานพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการปฏิบัติต่อระบบความปลอดภัยในการทำงานเชิงบวก โดยมีพฤติกรรมในระดับดีมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มธุริน เลี่ยรประภาภุล (2556) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานหน่วยงานผลิต โอลิฟินส์ 1 บริษัท พทที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) สาขาที่ 2 โรงงาน โอลิฟินส์ ไอ - หนึ่ง ที่พบว่า พนักงานมีระดับพุติกรรมความปลอดภัยในระดับสูง

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงาน กับ ทัศนคติด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงาน

ผลการศึกษา พบร่วม ความรู้ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน มีความสัมพันธ์กับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับทัศนคติด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัคราชติ ติณสูลานนท์ (2546) ที่ศึกษาเรื่องความรู้ ทัศนคติต่อพุติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค กรณีศึกษาในสายงาน ธุรกิจวิศวกรรม ธุรกิจก่อสร้างและบำรุงรักษา ที่พบว่า ความรู้และทัศนคติด้านความปลอดภัยมี ความสัมพันธ์กับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นคร สะสม (2551) ศึกษาเรื่อง พุติกรรมมนุษย์และความปลอดภัยในการทำงาน กรณีศึกษา บริษัท แมทเทล กรุ๊ป จำกัด ที่พบว่า ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน กับทัศนคติเรื่องการป้องกัน อันตรายการทำงานมีความสัมพันธ์กับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งจากการวิจัยอาจกล่าว ได้ว่า ความรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานมีผลต่อทัศนคติด้านอาชีวอนามัยและ ความปลอดภัยในการทำงาน เนื่องจากพนักงานมีความรู้ความเข้าใจ มีความรู้สึกหรือแนวความคิด ที่ ได้รับจากการฝึกอบรมในเรื่องของความรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่ง ความรู้ความเข้าใจ นับได้ว่าเป็นส่วนประกอบพื้นฐานของทัศนคติ ซึ่งผลดังกล่าวเป็นไปตามทฤษฎีที่ มัลลิกา คณานุรักษ์ (2547 : 78) ได้อ้างถึงแนวคิดของ แสงสุรีย์ สำอางค์กุล ซึ่งกล่าวไว้ว่า “ ทัศนคติเป็นความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงออก ทัศนคติจะเกิดขึ้นได้นั้น จะต้องมีสิ่งเร้าใด ๆ มาเร้า และเกิดการเรียนรู้จนเป็นภาวะที่คงทนต่อจิตใจของบุคคลนั่น ๆ ในเรื่อง นั้น ๆ ”

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงาน กับ การปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงาน

ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นคร สะสม (2551) ศึกษาเรื่อง พุติกรรมมนุษย์และความปลอดภัยในการทำงาน กรณีศึกษา บริษัท แมทเทล กรุ๊ป จำกัด ที่พบว่า ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยความปลอดภัยในการทำงาน กับพุติกรรมการปฏิบัติงานอย่าง

ปลดภัยในการป้องกันตนเองจากการทำงานมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวมทั้งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทร กิจจิว (2551) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงานฝ่ายผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตอาหารและเครื่องดื่ม เขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ที่พบว่า ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครชาติ ติณสูลานนท์ (2546) ที่ศึกษาเรื่อง ความรู้ทัศนคติต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค กรณีศึกษาในสายงานธุรกิจวิศวกรรม ธุรกิจก่อสร้างและบำรุงรักษา ที่พบว่า ความรู้และพฤติกรรมด้านความปลอดภัยไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจากการวิจัยอาจล่าวได้ว่า พนักงานถึงแม่จะมีระดับความรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานที่ดีหรือไม่ดี ก็จะไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงาน แต่ผลจากการวิจัยพบว่า ระดับการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงานโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยอื่น เช่น การปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยถูกควบคุม โดยกฎระเบียบและข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทหรือจากวัฒนธรรมความปลอดภัยของบริษัท ซึ่งทำให้ความรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. บริษัทควรจัดการฝึกอบรมให้ความรู้ด้านความปลอดภัยแก่พนักงานอย่างเป็นประจำและต่อเนื่อง พนักงานใหม่ทุกคนก่อนมีการเริ่มงานใหม่ทุกคนหรือพนักงานที่มีการเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่ การปฏิบัติงานใหม่ ควรได้รับการฝึกอบรมจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน หัวหน้างานหรือจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิด้านความปลอดภัยในการทำงาน จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า มีพนักงานบางส่วนยังไม่เคยได้รับการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน และยังพบว่ามีพนักงานที่ตอบคำถามผิดในบางข้อเป็นจำนวนมาก ดังนั้นการฝึกอบรมจะเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ช่วยในการพัฒนาบุคลากรด้านความปลอดภัยในการทำงาน และยังพบว่ามีพนักงานที่ตอบคำถามผิดในบางข้อเป็นจำนวนมาก ดังนั้นการฝึกอบรมจะเป็นกิจกรรมหนึ่งที่จะช่วยในการพัฒนาบุคลากรด้านความปลอดภัยในการทำงานของบริษัท ให้มีความรู้ความเข้าใจ รวมถึงสร้างทัศนคติและจิตสำนึกความปลอดภัยที่ดี ทำให้พนักงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย

2. การจัดนิทรรศการความปลอดภัยและกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัย นอกจำกัดบริษัทจะจัดให้มีการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยในการทำงานแล้ว บริษัทควรจัดให้มีนิทรรศการความปลอดภัยและกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัย เช่น การสนทนากำนัลความปลอดภัย การประมวลรายงานสภาพงานที่ไม่ปลอดภัย การประมวลคำชี้แจงความปลอดภัย การตอบปัญหาชิงรางวัล และการเผยแพร่องค์ความเป็นต้น

3. อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล การใช้อุปกรณ์อันตรายส่วนบุคคล เป็นวิธีการหนึ่ง ช่วยลดหรือบรรเทาอันตรายที่เกิดจากการทำงานของพนักงานได้ เนื่องจากพนักงานต้องสัมผัสกับ สภาพแวดล้อมที่เป็นอันตราย เช่น ความร้อน ฝุ่นละออง สารเคมี เสียงดัง และสิ่งของตกหล่นหรือ กระแทก

4. การปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงาน บริษัทควรมีการตรวจประเมิน และป้องกันแก้ไข ควบคุม รวมถึงปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานในจุดหรือแหล่งที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อ พนักงาน ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ เช่น ชีวภาพ หรือสภาพการทำงาน ซึ่งมี ผลต่อความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตของพนักงาน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในปัจจัยอื่น ที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานหรือพฤติกรรมความ ปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน เช่น ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้บริหาร ปัจจัยด้านความพึง พอดใจในการทำงาน ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของพนักงาน และ ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาข้อมูลเชิงลึกของสาเหตุในการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน เพื่อให้ทราบ ดัวขี้ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่ปลอดภัยของบริษัท และการปฏิบัติงานที่ไม่ปลอดภัย หรือพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุของพนักงาน ทำให้สามารถนำผลการศึกษาที่ได้มา กำหนดแนวทาง มาตรการควบคุม หรือป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้อีก

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ในการบริหารงานด้านอาชี วนามมัยและความปลอดภัยในการทำงานของบริษัท เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาด้านอาชีว นามมัยและความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

เอกสารอ้างอิง

- จิตรา วสุวนิช. 2528. สุขภาพจิตและการปรับอารมณ์. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตวิทยา คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิวรรณ สุตสุนทร. 2551. ความคิดเห็นของข้าราชการในการปรับเปลี่ยนเข้าสู่ระบบจำแนก ตำแหน่งและกำหนดค่าตอบแทนใหม่ กรณีศึกษาเฉพาะกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน. ภาควิชานโยบายและแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526. ทัศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพมหานคร: โอลิ耶นสโตร์.
- พิชญาณี ชาตรีจันทร์สกุล. 2552. ทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัท บางกอกแล็บ แอนด์ คอสเมติก จำกัด. วิชาการค้นคว้าอิสระปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- กัทรทิยา กิจจิว. 2551. ปัจจัยส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงานฝ่ายผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตอาหารและเครื่องดื่ม เขตอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มธุริน เถียรประภาภุล. 2556. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานหน่วยงานปฏิโอลีฟินส์ 1 บริษัท พีทีที โกลบล อเคมิคอล จำกัด (มหาชน) สาขาที่ 2 โรงโอลีฟินส์ ไอ – หนึ่ง . วิชาการค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- มัลลิกา คงานุรักษ์. 2547. จิตวิทยาการสื่อสารของมนุษย์. พิมพ์ครั้งที่ 1 . กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาริราช. 2550. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัย. ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาริราช.
- วิชูรย์ สิมะโชคดี และวีระพงษ์ เฉลิมจิระรัตน. 2554. วิศวกรรมลักษณะการความปลอดภัยในโรงงาน. พิมพ์ครั้งที่ 21. กรุงเทพมหานคร: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย – ญี่ปุ่น).
- วิทยา อุยสุข. 2544. อาชีวอนามัย สุขาศาสตร์อุตสาหกรรม และความปลอดภัย. กรุงเทพมหานคร: คณะสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิสาข ภู่จินดา. 2555. ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติต้านลิ่งแวดส้อม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บางกอกบล็อก.
- วันเฉลิม พลอินทร์. 2549. การสนับสนุนเรื่องความปลอดภัยและอนามัยในการทำงานขององค์กร พฤติกรรมความปลอดภัย และคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานบริษัทปูนซิเมนต์ไทย ทุ่งสง จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.